

Reményik Sándor: Én eltűnök...

Én eltűnök már a művem mögött,
Mint horpadt sír a virágok alatt
Mint sápadt, elgyötört hajnali hold,
Ha tért foglalva felbukkan a nap.

Én eltűnök már a művem mögött,
Mint repkény alatt elsüllyed a rom,
Mint délibábos felhőzet mögött
Elrejtőzik a kietlen orom.

Virágok alatt ne keresd a sírt,
Narfényben holdat keresni: minek?
Repkény alatt rom, felhőn túl orom:
Nincs abból haszna, élve senkinek.

Virág, repkény, napsugár, délibáb,
Hirdessétek, hogy bennetek vagyok,
S ki mögöttetek, alattatok van,
Az már csak sír, rom, halvány hold, halott.